

אכלו עמר באלגלה כספר נפשיכם אליש
האל באהל הךחו ויעשו כן בני ישראל וילקנו
הפרה יהפיעיט ימדו בעמר ולא העדרה
הפרה יהפיעיט לא החסיר איש צפ אכלו
כלני יאמיר מושה אלהב איש אל יתר מינו עד
בקר לא שמי אל כישה יותר אנשי ממען עד
בקר יירב תוכעים ייבאש ויקצף על האב משה וילקנו
אתו בבר בבר איש צפ אכלו וזוב השמש ונמוס
יהי ביב השעי לרטו דחוב מעננה שני העמר
לאזר יבוא כל נשאי העדרה ויגדי לכישיה ויאמר
 אלהב הויא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש
לייהו מוחר את אשר התופיע אף ואת אשר התבשלו
בשלו ואת כל העדרה הניזו לכם למשמרת עד
הבר יניזו אותו ערד הבר כאשר צוה משה ולא
ובאיש ורפה לא היתה בו ייאמר משה אכלתו
היב כי שבת היב ליהוה היב לא תמצאהו בשדה
עשה ימיב תלחתו וביום השבעי שבת לא יה
בו יהי ביב השבעי יעוז מז העם ללקט ולא
מנאו **ויאמר יהוה אל משה עז**

אנא מאנתם לשומר מינתי ותורתך רואי יהוה נתן
לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לאתם
ימים שבוע איש תולתך אל יעצ איש מקומו ביום
השביעי ישבתו העם ביום השבעי יקבר או בית
ישראל את טמו מז והוא כזרע אד לבן וטענו
כיפזחה ברבש ויאמר משה זה הדבר אשר שוה
יהו מלא העמר ממען למשמרת לדרתיכם למש
יראי את הלוות אשר האכלתי אתכם במידבר
בהתיא אתכם הארץ מישראל ויאמר משה אל
אהרן קדו עצמת אלה ותן שמה מלא העמר כן
והנוז אתו לפניך יהוה למשמרת לדרתיכם כאש
נזה יהוה אל כישה יניזהו אהרן לפניך העדרה
למושמרת יבנוי ישראל אל אכלו את המז ארבעים
שנה עד באם אל ארץ נושבת את המכז אכלו עד
באם אל הצעה ארץ כנען והעמר שעדרה האיפה
וזא

ויסעו כל ערת בני ישראל אל כמודבר סין למשעהם